

Ai Phản Bội Hoàng Phong Linh (Võ Đại Tôn)?

Sedgwick Tourison

Wick Tourison là một người Mỹ chính gốc. Ông nói và viết tiếng Việt rất sõi. Ông nói tiếng Việt với giọng miền Bắc, và có tên Việt Nam là Tùng, Wick là nhân viên của sở Tình Báo Quốc Phòng Hoa Kỳ (Defense Intelligence Agency) trước khi được điều phối qua làm việc trong Ủy Ban Điều Tra Người Mỹ Mất Tích tại Việt Nam cho thượng nghị sĩ John Kerry dưới thời ông Bush bố. Nhờ làm việc trong ủy ban đó Wick Tourison tìm thấy hồ sơ mật của Bộ Quốc Phòng liên quan đến những nhóm biệt kích nhảy toán ra miền Bắc trong thời tổng thống Ngô Đình Diệm, và bị CSVN giam cầm suốt từ những năm 50 cho đến thập niên 80. Chính ông Wick là người đã can thiệp với chính phủ Hoa Kỳ để cho những người lính biệt kích ấy được định cư tại Hoa Kỳ vào thập niên 90. Wick có gặp ông Võ Đại Tôn...

Wick Tourison là một người Mỹ chính gốc. Ông nói và viết tiếng Việt rất sõi. Ông nói tiếng Việt với giọng miền Bắc, và có tên Việt Nam là Tùng, Wick là nhân viên của sở Tình Báo Quốc Phòng Hoa Kỳ (Defense Intelligence Agency) trước khi được điều phối qua làm việc trong Ủy Ban Điều Tra Người Mỹ Mất Tích tại Việt Nam cho thượng nghị sĩ John Kerry dưới thời ông Bush bố. Nhờ làm việc trong ủy ban đó Wick Tourison tìm thấy hồ sơ mật của Bộ Quốc Phòng liên quan đến những nhóm biệt kích nhảy toán ra miền Bắc trong thời tổng thống Ngô Đình Diệm, và bị CSVN giam cầm suốt từ những năm 50 cho đến thập niên 80. Chính ông Wick là người đã can thiệp với chính phủ Hoa Kỳ để cho những người lính biệt kích ấy được định cư tại Hoa Kỳ vào thập niên 90. Wick có gặp ông Võ Đại Tôn

Chúng tôi nhận được bài này vào năm 1992, và đã đăng trên Tạp Chí Việt Nam Hải Ngoại. Nhận thấy bài viết này vẫn còn có nhiều sử liệu rất đáng lưu tâm nên chúng tôi trích đăng để quý bạn đọc có thêm tài liệu tham khảo.

"Dạ thưa...Bác Tôn làm sao mà bị bắt?"

Bác không cần suy nghĩ một chút nào. Bác trả lời liền.. *"Vì thằng Việt kiều ở Thái Lan tên Chung..."*

"Nhưng Bác làm sao có thể chắc chắn?"

"Vì những hình ảnh tôi chụp ở Thái."

"Là làm sao?"

"Như thế này anh Tùng ơi. Lúc ở Thái Lan tôi đã chụp mấy hình ảnh. Năm 1981 trước khi vượt biên sang Lào tôi đã giao những cuốn phim cho thằng Chung. Tôi bảo Chung gửi về cho vợ tôi ở Úc. Nhưng, sau khi tôi bị bắt rồi bọn công an ở Hà Nội đã đem ra cho tôi coi những hình chụp tôi đã giao cho Chung mấy tuần trước. Năm 1991 tôi được tha về Úc tôi hỏi vợ tôi đã nhận được những hình của tôi nhờ Chung gửi về không? Bà nói bà đã không nhận được. Như vậy Chung không làm cho tụi nó thì làm cho ai?"

"Đồng ý. Nhưng, trước khi sang Lào thì ai nắm được các chi tiết về lộ trình, những phương án cụ thể? Chẳng hạn như năm 1981 Bác có biết Phoumi Nosavan không?"

"Biết chứ! Nhưng biết con của Phoumi tên Phoumano nhiều hơn."

"Phoumano nắm được kế hoạch của Bác Tôn không?"

"Có. Nói chung Phoumano biết nhiều."

"Như vậy Bác Tôn nên phải suy nghĩ lại nhé. Tôi không biết tên Chung và vu. Bác Tôn làm sao bị lộ không phải là câu chuyện dễ, không phải chỉ có một người nhé! Bác Tôn cũng là người có nhiều kinh nghiệm trong ngành tình báo. Bác Tôn cũng biết đối phương điều tra rất nhiều nguồn tin, có phải không?"

"Đúng thế Tùng ơi."

"Chẳng hạn như. Năm 1981 có nhiều người nhắc tới tên Bác Tôn. Mấy năm về sau có người như bà Anh cũng nói bà rất thân với Bác Tôn. Còn nhiều người nữa..."

Bác Tôn mỉm cười.

"Trước khi tôi bị bắt có rất nhiều người muốn biết tôi. Họ có rất nhiều câu hỏi..."

"Thế...sau khi Bác Tôn được tha thì mấy người này có trở lại tiếp đón Bác Tôn không?"

"Không...kể cả bà Anh."

"Tại sao vậy?"

"Ai mà biết..."

Hai người ngồi uống cà phê một lát rồi mới tiếp tục.

"*Như vậy Tùng có biết Phoumano không?*"

"*Biết chứ! Chưa gặp người nhưng cũng biết nhĩu.*"

"*Làm sao biết được?*"

Tôi ngồi suy nghĩ lại. Có nên kể cho Bác Tôn nghe không? Ông còn nghi ngờ thằng Chung thì rất có thể Bác Tôn đúng và tôi sai. Thôi đi, nói cho rồi. Bản thảo công tác điều tra về người Mỹ mất tích tại Đông Nam Á được Bộ chấp thuận cho phép phát hành, tức là hồi ký của tôi trong những năm 1983-88 trong lúc là một sĩ quan quân báo tại Sở Tình Báo Quốc Phòng đặc trách điều tra tình hình trại giam tại Đông Nam Á. Bây giờ trích ra một số truyện ngắn trong hồi ký thì cũng chẳng sao.

"*Bác Tôn biết về tôi rồi, có phải không.*"

"*Biết.*" Bác cười.

"*Bác biết về công tác của tôi tại Sở Tình Báo Quốc Phòng không?*"

"*Biết đại khái thôi.*" Hai người cười.

"*Được rồi. Bác cũng biết tôi không những tò mò về các cơ sở như Cục Quản Lý Trại Giam, bọn Cục Tình Báo...tại Việt Nam mà còn tò mò về bọn tình báo Bộ Nội Vụ Lào.*"

Bác Tôn gật đầu, không trả lời.

"*Bác Tôn có biết gì về bọn tình báo cộng sản Lào không?*"

"*Dạ không.*"

Tôi không tin Bác Tôn không biết gì hết nhưng cũng chẳng sao.

"*Bây giờ tôi xin kể lại cho Bác Tôn nghe.*"

"*Mùa thu năm 1973 chính phủ hỗn hợp Lào được xây dựng lại có đại diện ba phe tại Vientiane. Một trong những sĩ quan tình báo cơ sở nội vụ cộng sản Lào đầu tiên vào Vientiane là Trung tá Phetsamone Vongphaython, người sinh quán tỉnh Attopeu. Bác Tôn biết Attopeu có phải không?*"

"Biết...nơi tôi bị bắt."

"Năm 1975 cơ sở ngầm của cộng sản Lào phát động tổ chức đặt tên "Hai Mươi Một Tổ Chức Đoàn Thể," tiếng Lào gọi là "sao et hong can." Tổ chức này có nhiệm vụ hỗ trợ cho việc lật đổ phe hữu trong chính phủ."

Lúc đó Bác chú ý về Việt Nam. Nhưng tại Lào thì vào ngày 5 tháng 5 năm 1975 đơn vị F31 của Quân Khu 4 Miền Bắc thi hành mệnh lệnh của Bộ và Bộ Tư Lệnh Quân Khu vi phạm đình chiến ở Lào bằng cách tấn công ồ ạt qua ranh giới đình chiến vây ép phe hữu chịu hàng. Đến ngày 2 tháng 12 năm 1975 byn cộng sản đem chính phủ dân chủ nhân dân Lào ra đời tại Vientiane. Bộ Nội Vụ chính phủ lâm thời Lào được tổ chức lại. Trung tá Phetsamone nắm được Cục Tình Báo của Bộ Nội Vụ cộng sản Lào và là người thứ hai trong cơ sở an ninh của Bộ Nội Vụ.

Ông Phetsamone không phải làm tất cả mọi cái gì nhé! Ông có phái đoàn Việt Nam từ Hà Nội sang ngồi bên cạnh, đặt cơ sở, cơ quan văn phòng rất gần nhà ở cũ của tôi ở Vientiane, tức là tại một căn nhà xây cách công chính chùa Wat That Louang chỉ mấy trăm thước."

"Trung tá Phetsamone là người theo cộng sản Pathet Lào từ đầu thập niên 60. Đến năm 1975 ông xây dựng tổ chức tình báo của Bộ Nội Vụ Lào, chiếm được cơ quan của Mỹ tại Vientiane để làm cơ quan làm việc cho bọn tình báo áo vàng Lào. Tức là, ông lấy được khu của USAID gần Bộ Tư Lệnh Quân Lợi, một khu có nhà lợp tôn thường gọi là "Silver City," tức là khu phố bạc...vì các mái nhà có lợp tôn đang chiếu như bạc đã đánh bóng. Hiện nay ở Vientiane hỏi người "silver" ở đâu thì người ta biết mình đang hỏi về người tình báo Bộ Nội Vụ Lào. Bác tôn có hiểu không?"

"Dạ, hiểu."

"Cuối thập niên 70 kháng chiến quân của Tướng Vang Pao đang ở thế bị đánh thất bại tại núi Phou Bia, Vang Pao đã đi khỏi Lào rồi, có sự cạnh tranh giữa tướng Vang Pao và một người khác tên Pak Khao Her còn ở lại Lào để tiếp tục chiến đấu. Thật ra mà nói, kháng chiến quân không đủ khả năng lật đổ chính phủ cộng sản Lào nhưng cứ gây đau đầu cho bọn lãnh đạo tụi nó. Nó như một người bị nhức đầu, không sợ phải chết nhưng cũng không được ngủ ngon."

"Trung tá Phetsamone cứ tìm cách đánh bại kháng chiến quân đang gây đau đầu cho ông. Ông không biết thâm nhập vào cơ sở tổ chức của người Hmong Vang Pao. Người phe phái chế độ cu? Quân Lợi Hoàng Gia Ai Lao

đang ở Thái Lan thì cũng hơi khó mà lợi dụng. Mục tiêu điều tra còn lại là bốn phe trung lập và những thành phần chính trị. Lào đã phải trốn sang Thái từ thập niên 60, người như Phoumi Nosavan và phe phái của ông. Đến cuối thập niên 70 Trung tá Phetsamone ra phương án dùng bốn phe trung lập như cầu nối để bắc qua sông để vừa thâm nhập vừa đánh phá kháng chiến quân."

"Thế hả? Ông Phetsamone làm thế nào?"

"Dễ lắm Bác Tôn ơi. Trung tá Phetsamone biết phe trung lập rất dễ bị lợi dụng. Họ là phe không còn vị trí, không ai còn theo. Phetsamone định tung ra một số tin giả về Mỹ còn lại là tù binh ở Lào để phe Lào ở Thái họ có thể bán tin tức cho những người Mỹ đang tìm tin tức về những người Hoa Kỳ còn mất tích tại Long Nam ỹ. Sau đó làm sao dùng tin bậy để vận động kháng chiến quân giúp cho Mỹ đến điểm kháng chiến quân để sang Lào để cấp cứu những "tù binh Mỹ" này. Nhưng, có một số người Mỹ không hiểu công tác Bộ Nội Vụ. Họ tin rằng có tù binh thật sự. Họ không bao giờ ngờ rằng đây chỉ là một kế hoạch loại tuyên truyền của chính tụi tình báo Bộ Nội Vụ Lào. Không phải riêng của Bộ Nội Vụ Lào nhé! Phetsamone chỉ đáng học theo anh em Tổng Cục An Ninh Bộ Nội Vụ Việt Nam mà thôi."

"Thế hả? Có được thành công không?"

"Có. Trời ơi là có. Mấy ông tự giới thiệu là kháng chiến quân thì rất là can đảm, tinh thần chiến đấu rất cao...những người trẻ này cũng coi khả năng phản gián lẫn phản kháng chiến của Lào quá thấp đến độ họ bị bắt hết. Bác Tôn muốn gặp người kháng chiến chưa chết còn lại chỉ cần xuống thăm các trại giam tình như ở Savannakhet. Bao nhiêu là người Lào vượt sông Mekong để tìm tin tức về tù binh Mỹ của Phetsamone."

"Được rồi. Nhưng, Phoumi và con Phoumano thì làm sao?"

"Có rất nhiều người tin vào ông Phoumi, đặc biệt là người của khu Savannakhet, tức là nó tập trung họ hàng gia đình Nosavan. Muốn hoạt động trong khu Savannaket thì sau năm 1975 cũng phải hỏi qua ý kiến của ông Phoumi mới làm được gì. Nếu không thì phải sợ "bị lộ" một cách bất ngờ. Đến giữa thập niên 80 thì ông Phoumi chết, còn tên Phoumano lên ngôi ghé gia đình Nosavan. Nhưng, còn trẻ tuổi, mập, thích ăn chơi không phải là một nhà chính trị như bố Phoumi đâu." Tôi không cần nói về họ. Inthavong tại Vientiane, người như Bounleut Saycosy...Lẽ khi khác. Tôi kể chuyện tiếp."

"Theo chúng tôi điều tra được thì thằng Trung tá Phetsamone đã thâm nhập

lợi dụng cơ sở? Phoumi từ lâu rồi. Vì sao? Vì Phetsamone xác định người của Phoumi có thể bị lợi dụng vì tiền một cách dễ dàng. Tung ra tin về tù binh Mỹ cho người của Phoumi để họ có thể bán lại cho Mỹ thì họ mừng, ơ là mừng. Cùng thời gian tên Phetsamone đổi chác tin tức; có thể nắm được tình hình kháng chiến quân sẽ vượt biên ở đâu, để làm gì, bao nhiêu người có những súng nào. Nhưng, Trung tá Phetsamone cũng nắm được các thành phần vượt biên ở Hạ Lào vì ở những khu như Ubon có một số gia đình chế độ cũ Lào còn nắm được quyền hoạt động ở xứ họ không khác gì kiểu gia đình Nosavan. Muốn vào hoạt động ở khu Saravan, Pakse, Attopeu thì phải có sự đồng ý của người gia đình gốc những khu này mới bảo đảm vượt biên được. Nhưng, làm thế này thì những gia đình khác sẽ biết phương án kháng chiến quân có ý định sang Lào hoạt động và Trung tá Phetsamone sẽ biết ngay."

"Chẳng hạn như Bác Tôn bị bắt ở Attopeu thì ai giới thiệu Bác Tôn với những gia đình có thẩm quyền về hoạt động ở Hạ Lào?"

"Ra...có ông Trương...giới thiệu..."

"Thấy chưa?"

"Dạ, hiểu..."

Bác Tôn ngồi im.

"Xin lỗi Bác Tôn. Bác ở trại tạm giam Thanh Trì bao nhiêu lâu?"

"Mười năm một tháng mấy ngày."

Đủ rồi. Chỉ có người ở tù mới trả lời như vậy.

Mấy tuần gần đây có người tung ra hình chụp của Bác Tôn, những tài liệu xin được ân xá có chữ ký Bác Tôn. Tôi không biết ai đã viết. Theo Bác Tôn thì những hình chụp là của Bộ Nội Vụ gửi ra nước ngoài. Bác Tôn cũng nói ông không phải là người viết những tài liệu có chữ ký Võ Đại Tôn. Tôi rất muốn tin Bác Tôn. Tôi có cảm nghĩ rằng những người đặt vấn đề về Bác Tôn hơi tương tự như những người giới thiệu Bùi Tín là một quý chính viên. Còn lâu!

Hoàng Phong Linh và Võ Đại Tôn là một người, một người anh hùng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Từ năm 1975 Bác Tôn không khác gì bao nhiêu người có tinh thần quốc gia đang nhìn về những gì đã xảy ra vào buổi sáng ngày 30 tháng 4 năm 1975. Người ta muốn ói, khóc, la kêu...người Việt

Nam và rất nhiều người Hoa Kỳ nữa. Nhưng, những gì đã xảy ra ngày 30 tháng 4 không thể thay đổi được và nhiều người không khác những người như Bác Tôn sẽ tìm cách hoàn thành nhiệm vụ.

Bác Tôn đã lớn tuổi rồi. Có người cho rằng ông ta đã quá mệt mỏi, cho người khác lên thay.

Bác Tôn chưa phải về hưu. Ông còn nhiều việc muốn làm. Tôi chỉ mong muốn rằng Bác Tôn sẽ suy nghĩ rất kỹ về lộ trình trong tương lai, ngồi mấy phút để nghiên cứu những gì đã xảy ra trong thời gian mười năm Bác là khách của Thiếu tá Trần Chí, Giám Thị Trưởng Trại Tạm Giam Bộ Nội Vụ tại Huyện Thanh Trì, thành phố Hà Nội.

Tôi cũng mong muốn rằng Bác Tôn sẽ chọn được rất kỹ những người em xung phong đi theo Bác cũng như xét lại về các thành phần tự giới thiệu là "bạn" của Bác trong quá khứ cũng như hiện tại.

Trước khi chia tay nhau chúng tôi có trao đổi tác phẩm. Hồi ký công tác thăm vấn tù binh Việt Cộng của tôi tặng cho Bác Tôn tôi đã viết như sau: "Kính biểu Võ Đại Tôn, anh hùng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa."

Những người anh hùng như Bác Tôn thì rất quý. Sự đóng góp của họ không nhất thiết phải ở ngoài mặt trận khu rừng già. Ngồi viết ra những kinh nghiệm của mình đôi khi hiệu quả hơn. Mong muốn Bác sẽ tìm được một đường đi không có trở ngại. Kính chào Bác Tôn.

Sedgwick Tourison

Nguồn:<http://vietnamexodus.info/vne/modules.php?name=News&file=article&sid=143>

Sao lục: Nam Phong

www.vietnamvanhien.net

